

[Ellinger.]

har stemt for Loven. Man har dog et Ansvar at tage Hensyn til, naar man skal tage Stilling til et Lovforslag som dette, og vi kan ikke stemme for det.

Ligesom det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Gisselbæk) ønsker jeg at udtale en Forventning om, at den højtærede Indenrigsminister vil anstille en Undersøgelse af, hvorledes hele denne Misère har kunnet fremkomme. Ministeren maa føle sig saa meget mere opfordret dertil, som heller ikke et Medlem af Regeringspartierne, der var Ordfører ovre i Folketinget, har lagt Skjul paa, at der sikkert er en Del at sige om Laanevirksomheden i denne Institution, saavel som ogsaa om Anvendelsen af Reservefonden. Jeg opfordrer derfor den højtærede Minister til at iværksætte en Undersøgelse til Bunds denne Forenings Administration vedrørende.

Ligesom det ærede 5te Medlem for 6te Kreds maa jeg naturligvis udtale min Glæde over, at der overhovedet er kommet en Overenskomst i Stand mellem Repræsentanterne for Laangivere og Laantagere, men jeg maa ogsaa forbaus over, at Indenrigsministeren har givet Staten, det vil sige Ministeren selv, en saa overordentlig stor Indflydelse, som det vistnok er lidet heldigt, at Ministeren faar.

Vi kan altsaa ikke under de foreliggende Forhold give Forslaget vor Tilslutning, men jeg udbeder mig Indenrigsministerens Udtalelse om det Forhold, jeg sidst omtalte.

Rasmus Rasmussen: Det Lovforslag, som vi her behandler, er en Følge af det store Prisfald, der i Kraft af den herskende Verdenskrise har ramt det danske Landbrugs Salgsvarer. Man kan maaske sige, at Hypotekforeningens Ledelse har haft for lyst et Syn paa Landbrugets Forrentningsevne, men Laantagerne har dog sikkert troet paa Muligheden af at forrente og afdrage de Laan, som Jydsk Landhypothekforening gav dem, ud fra de økonomiske Forhold, de levede under paa det Tidspunkt, da Laanene blev optaget. Og ærlig talt, hvem havde tænkt sig en økonomisk Krise af et Omfang som den, vi nu lever under? Havde f. Eks. en Mand Nytaarsdag 1931 sagt, at i det Aar, vi gik ind i, vilde Englands Bank gaa bort fra Guldet, saa havde sikkert ingen troet derpaa. Jeg synes derfor ikke, man skal være alt for rask i sine Domme over den Maade, hvorpaa Jydsk Landhypothekforening har arbejdet, men derimod er der Grund til i høj Grad at paaskønne den Forstaaelse, som Foreningens Obligationsejere

har udvist ved at muliggøre det foreliggende Forslag, der forhaabentlig vil blive godkendt ved den i § 1 omtalte Afstemning. Bliver Krisen ikke alt for langvarig, vil den foreslaaede Ordning forhaabentlig kunne bringe Foreningen den Ro og Orden, som den trænger til for at kunne faa sine Forhold fuldt betrygget, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne medgive Forslaget min bedste anbefaling, idet jeg haaber, at det i Løbet af Dagen maa blive vedtaget i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker Ordførerne for Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget og beklager, at det konservative Folkeparti heller ikke her mener at kunne gaa positivt ind for Forslagets Gennemførelse. Jeg vil gerne knytte enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at efter dette Forslag var det i Virkeligheden Indenrigsministeren, som overtog Ledelsen af Jydsk Landhypothekforening. Jeg haaber ikke, det ærede Medlem lægger alt for meget ind i dette Udtryk. Jeg kan i hvert Tilfælde ikke godkende det i dets videste Betydning. Jeg vil i al Almindelighed haabe, at jeg i den kommende Tid faar saa lidt som muligt med Ledelsen at gøre, og det vil ogsaa blive Tilfældet, dersom man opnaar det, som man fra alle Sider haaber; at Repræsentanterne for de to Partier, der er direkte interesserede i Foreningen; i Enighed og Samdrægtighed formaar at handle i Foreningens Interesse. I saa Fald vil Indenrigsministeren faa meget lidt med Ledelsen at gøre. Hvad Lovforslaget paa dette Punkt sikrer, er, at Indenrigsministeren faar Mulighed for at gribe ind paa de forskellige Omraader, og jeg skulde tro, at der alligevel er nogenlunde Enighed om, at dette er en Nødvendighed. Naar en Forening som denne er brudt sammen, kommet i den Situation ikke at kunne betale, hvad den skylder, og Lovgivningsmagten derefter gennem en Lov hindrer dens Overgang til Konkursbehandling, saa tror jeg, alle vil være enige om, at det er en Nødvendighed, at det offentlige har en vis Myndighed overfor Foreningens videre Administration.

Det ærede Medlem udtalte, at han haabede, jeg forstod Udtrykket „efter Forhandling“ — altsaa, at jeg udnævner Bestyrelsen efter Forhandling med de paa-gældende Parter — noget i Retning af „efter Indstilling“. Jeg vil dertil gerne sige, at det betyder jo ikke det samme. Havde